

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 lutego 2014 roku w sprawie z powództwa M. G. przeciwko P. G. o uzgodnienie treści księgi wieczystej

z rzeczywistym stanem prawnym, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi II Wydział Cywilny oddalił powództwo oraz nie obciążył M. G. kosztami procesu.

Od powyższego orzeczenia apelację wywiódł powód. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił pominięcie dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, podnosząc

iż powyższy wyrok jest niesprawiedliwy. W konkluzji powód wniósł o uchYLENIE lub zmianę zaskarżonego wyroku. Wniósł także o przeprowadzenie dowodów z odpisów aktów zgonu zawartych we wniosku powoda o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po J. G. oraz z akt sprawy toczącej się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Ł., II Wydziale Cywilnym pod sygnaturą akt II Ns 1209/10.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości, oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

apelacja powodowa nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Wbrew zapatrywaniom apelującego, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia.

Wydane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie zostało oparte na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, zaś analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nakazuje w pełni podzielić stanowisko Sądu I instancji, że przedstawione dowody nie dają podstaw do uwzględnienia powództwa.

Sąd I instancji trafnie wskazał, że powód nie wykazał się inicjatywą dowodową i nie udowodnił, iż zachodzi sprzeczności pomiędzy stanem prawnym nieruchomości objętej księgą wieczystą o nr (...), a rzeczywistym stanem prawnym. Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, wedle którego powód w toku postępowania nie zdołał podważyć ważności żadnego z dokumentów stanowiących podstawę ujawnienia w księdze wieczystej prawa rodziców pozwanego, a następnie pozwanego i jego siostry, jak również nie zdołał udowodnić, że zachodzi podstawa do wpisania jego jako współwłaściciela tej nieruchomości. Nie przedstawił bowiem żadnego dowodu wskazującego na przysługiwanie mu prawa do tej nieruchomości. Uwadze Sądu meriti nie umknął również fakt, iż powód nie zakwestionował we właściwym trybie wskazanych przez niego dokumentów urzędowych, które miały świadczyć o ich nieprawidłowości, co mogłoby skutkować wykazaniem, że przysługuje mu jakiegokolwiek prawo do tej nieruchomości. Tym samym wydane w trybie administracyjnym decyzje wiązały Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż w polskim postępowaniu cywilnym, mającym charakter procesu kontradyktoryjnego, w myśl art. 6 k.c., którego procesowym odpowiednikiem jest art. 232 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie wywodzącej z danego faktu skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku, I ACa 1320/11, Lex nr 1108777). Samo powoływanie się powoda na niezgodność treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, bez wskazania konkretnych dowodów na potwierdzenie tego stanu rzeczy nie może stanowić dowodu. To strony zatem, a nie zaś Sąd, mają poprzez swoje

aktywne działalnictwo, którym jest między innymi wskazywanie dowodów, zadawanie pytań świadkom oraz stronom, udowadnianie fakty, z których wywodzą skutki prawne. Zadaniem Sądu jest natomiast jedynie kontrolowanie, czy strony wypełniają swoje kontradiktoryjne obowiązki prawidłowo. Oznacza to, iż obecnie Sąd już nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, zaś ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania spoczywa wyłącznie na powodzie.

Przedstawiony stan rzeczy niewątpliwie świadczy o tym, że strona powodowa, wbrew ciężącemu na niej w myśl art. 6 k.c. obowiązkowi udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne, nie zdołała wykazać zasadności zgłoszonego żądania. Powyższe prowadzi do wniosku, że apelacja strony powodowej stanowi jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego.

W zakresie wniosku o przeprowadzenie dowodu z odpisów aktów zgonu zawartych we wniosku powoda o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po J. G. oraz z akt sprawy toczącej się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Ł., II Wydziale Cywilnym pod sygnaturą akt II Ns 1209/10 wskazać należy, iż wniosek ten nie może zostać uwzględniony, a to z uwagi na prekluzję dowodową określoną w art. 381 k.p.c., wnioskowanych dowodów. O ile bowiem strona może w środku odwoławczym przedstawiać nowe fakty i dowody jednak zasada ta doznaje ograniczenia poprzez unormowanie art. 381 k.p.c. i odpowiadające mu unormowanie art. 368 § 1 pkt. 4 k.p.c. Stosownie do pierwszego z powołanych przepisów sąd II instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikła później. Przepis art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. stanowi z kolei, że apelacja powinna zawierać m.in. powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem I instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później. Oznacza to, że sąd II instancji jest zobowiązany na wniosek strony materiał procesowy uzupełnić, jeżeli jest to konieczne do rozstrzygnięcia sprawy, lecz równocześnie jest uprawniony do pominięcia nowych faktów i dowodów zgłoszonych dopiero w postępowaniu apelacyjnym, gdy zachodzą przesłanki określone przepisem art. 381 k.p.c., tj. jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikła później. (tak wyrok Sądu Najwyższego z 1 września 2010 r., sygn. akt II UK 77/10, LEX nr 661513). Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy należy zauważyć, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, by potrzeba powołania wskazanych dowodów powstała później. Z oczywistych względów fakt zapoznania się z uzasadnieniem niekorzystnego dla powoda orzeczenia nie może stanowić usprawiedliwienia dla spóźnionego przedstawienia dowodów. Obowiązkiem bowiem powoda było przedstawienie wszelkich dostępnych mu dowodów już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. Powód nie sprostał jednak temu obowiązkowi. Wskazać również należy, że wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z odpisów aktów zgonu nie mógł zostać uwzględniony, a to z uwagi na brak załączenia wnioskowanych dokumentów, z których dowód miałby zostać przeprowadzony. Ponadto fakty, na które wskazane powyżej dowody miałyby zostać przeprowadzone nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Zważywszy na wynik kontroli instancyjnej o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od M. G. na rzecz P. G. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym - § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).